

Nr 285.

Av herr **Anderberg m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition angående tillgodoseende av universitetets i Lund och Malmöhus läns sjukvårdsinrättningars i Lund behov av tomtmark.*

I propositionen nr 107 angående tillgodoseende av universitetets i Lund och Malmöhus läns sjukvårdsinrättningar i Lund behov av tomtmark har Kungl. Maj:t med frångående av förslaget till överenskommelse mellan delegerade för landstingets förvaltningsutskott och konsistoriet föreslagit, att seminariebyggnaderna skola av landstinget inlösas till fulla värdet vid inlösningsstillfället i stället för vad utredningen föreslår, att inlösningsbeloppet bestämes efter verkställd värdering till 50 procent av åsatta värden. Då förslaget om tillgodoseende av universitetets i Lund behov av tomtmark i omedelbar anslutning till universitetsplatsen kommit från statsmakterna, och av båda parterna utsedda delegerade framlagt förslag till överenskommelse, hemställa vi att riksdagen måtte besluta på sätt sålunda föreslagits. Malmöhus läns landstings förvaltningsutskott har vid sammanträde den 21 juni 1946 beslutat godkänna förslaget och förklarat att landstinget för sin del vore villigt att avstå från ovannämnda område i dess helhet under förutsättning att landstinget norr om kvarteret Eskil i utbyte erhöles ett tillräckligt stort område så att landstinget på ett rationellt och ur sjukhussynpunkt tillfredsställande sätt kunde lösa lasarettets byggnadsfråga. Sedan länge har med hänsyn till lasarettets uppgift som undervisningssjukhus vid beviljande av statsbidrag till lasarettet tillämpats den principen att staten bidragit med halva kostnaden för nybyggnader m. m. Då det jämväl torde ligga i statens intresse att landstinget i utbyte för den mark, landstinget avstår till universitetet erhåller erforderliga tomtområden, samt då seminarieområdet, sedan det införlivats med lasarettensområdet, kommer att tjäna den medicinska undervisningens och forskningens intressen, synes det vara motiverat, att ovan angivna princip jämväl kommer att tillämpas i fråga om bestämmandet av lösensumman för byggnaderna å seminarietomten. Landstinget skulle sålunda erlägga hälften av det lösenbelopp som efter värdering bliver bestämt för ifrågavarande byggnader. Då det visat sig att någon tillfredsställande lösning av lasarettets byggnadsproblem icke kan ernås därest icke seminarietomten reserveras för lasarettets behov, och i betraktande av de betydande ekonomiska värden som för landstingets vidkommande stå på spel, anses att landstinget icke

kan avstå från södra lasarettssområdet om icke godtagbar överenskommelse om markkompensation erhålles norr om kvarteret Eskil. Den enda tomt som därvid kan komma ifråga är seminarietomten. Därest universitetet avstår från sina anspråk på det södra lasarettssområdet förfaller också landstingets krav på att erhålla mark norr om kvarteret Eskil. Av seminarietomten behöver landstinget tillsvidare endast taga i anspråk ett mindre obebyggt område inrymmande viss del av seminariets skolträdgård. Lunds stad har utlovat att ställa till seminariets förfogande erforderlig mark för anläggande av ny trädgård.

Med stöd av vad ovan anförts hemställs,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 107 måtte besluta i enlighet med vad här ovan anförts och i enlighet med förslag till lösning av tomtmarksfrågor vid universitetet i Lund och Malmöhus läns sjukvårdsinrättningar i Lund som delegerade framlagt.

Stockholm den 1 april 1948.

Rud. Anderberg.

Emil Ahlqvist.

Hjalmar Nilsson.

Ivar Persson.

Axel Leander.
